



Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Staphylinidae (kortvingar), **Släkte:** *Plectrophloeus*, **Art:** *Plectrophloeus nitidus* (Fairmaire, 1858) **Synonymer:**

Kännetecken

En rödbrun långsmal art som är 1,5 mm lång. Benen är påfallande kraftigt byggda. Huvudet är ganska brett byggt och har en bågböjd fåra. På halsskölden finns både en tvär- och en längsfåra. Täckvingarna, som täcker halva bakkroppen, har vardera en kort och en lång längsfåra. *Plectrophloeus*-arterna är så lika varandra att specialisthjälp krävs för säker artbestämning.

Utbredning och status

Utbredd från Skåne till Västmanland. Närmast i Danmark, Finland och Estland. Världsutbredningen sträcker sig från Syd- och Mellaneuropa till Turkiet och Iran.

Ekologi

Lever i mulm och lätt fuktig, rödmurken ved i ihåliga gamla ekar, ibland tillsammans med trädboende myror (särskilt träjordmyra *Lasius brunneus*). Vid enstaka tillfällen har arten även påträffats i ihåliga lindar.

Hot

Arten förekommer i områden med grova ädellövträd och har en mycket lokal utbredning. Den hotas av att gamla ihåliga lövträd blir allt sällsyntare på grund av rationellt skogsbruk, av att gamla naturbetesmarker växer igen och av att för arten lämpliga träd i parker och alléer fälls. Ett annat långsiktigt problem är ett generationsglapp i vissa trädbestånd som i framtiden kan leda till brist på lämpligt substrat.

Åtgärder

Gamla ihåliga träd, i synnerhet ekar, bör friställas i igenväxande hagmarker och sparas vid avverkningar. Vi bör även tänka på hur vårt landskap kommer att se ut om några sekler och redan idag börja planera för kommande tiders hålträd. Det är dessutom viktigt att alléer successivt förnygras och att gamla träd tillåts stå kvar även när de är döende och döda (efter att de säkerhetsbeskurits).

Litteratur

- Gillerfors, G. 1973. Anteckningar om svenska Coleoptera. *Ent. Tidskr.* 94: 45–47.
- Gillerfors, G. 1982. Anteckningar om svenska coleoptera 2. *Ent. Tidskr.* 103: 73–77.
- Jansson, N. 1997. Vedskalbaggsfaunan i två ekområden i Örebro län. Länsstyrelsen Örebro län. Rapport 1997:22.
- Lundberg, S. 1966. Bidrag till kännedom om svenska skalbaggar 9. *Ent. Tidskr.* 87: 50–55.
- Lundberg, S., Baranowski, R., Nylander, U. 1971. Några intressanta skalbaggsfynd i Halltorps hage. *Ent. Tidskr.* 92: 286–289.
- Palm, T. 1950. För Sverige nya Coleoptera. XI. *Ent. Tidskr.* 71: 124–128.
- Palm, T. 1954. Anteckningar om svenska skalbaggar. IX. *Ent. Tidskr.* 75: 13–28.
- Palm, T. 1959. Die Holz- und Rinden-Käfer der süd- und mittelschwedischen Laubbäume. Opusc. *Ent. suppl.* XVI.

Författare

Rickard Baranowski 1994. Rev. Bengt Ehnström 2000, Nicklas Jansson 2007. © ArtDatabanken, SLU 2007.